

Kendin Olmak

– ipkol · 01 Mart 2012

Onlardan al ama onlar olma. Anlamalı,bireysel düşünöldüğünde de bu böyle o olma sen ol ama sen nasıl sen oldun? yine başkası olarak, peki başkası olmamak nasıl mümkün?bana öğretilenleri tamamen almadım mı belki sadece bir kişiden değil herkesten bir parça şeyler olarak bu hale gelmedim mi? öyleyse bir başka insanda kendimizi bulmamız sanırım bu yüzden anlam kazanıyor. Peki kimse olmasaydı ben kim olacaktım?yine oturup şu an ki gibi bunları yazabilcek miydim? Aynı duygularım mı olacaktı duygular benden önce insanlardan öncede var mıydı? Yoksa biz varız die mi varlar? Nasıl oluyorda hayatımdaki değişimlere bu denli uyum sağlayamıyorum? Beklentiler yüzünden mi hayallerim çok mu büyük geliyor bu kalıplara ama onlardan vazgeçmek istemiyorum ben sadece içimdeki o heyecanı mutluluğu üzüntüleri kaybetmek istemiyorum yani tüm duygularımı yoğunluğunu kaybetmeden yaşamak istiyorum ama neden son zamanlarda tüm duyguların yerini sadece sıkıntı alabiliyor,sadece sıkılmak istemediğim için mi? Sakındığım için mi ama bu biraz bağıtlı değil mi? Ben elimden geleni yapıyormuş gibi neden böyle demeye nasıl oluyorda yüz bulabiliyorum. İnsanlar nden birbirleri için çırpınıp duruyorlar peki?yeter sanırım ben bu insanların içinde bu şekilde yer almak istemiyorum. Ama ilme ulaşmanın yolu yalnızca istemekten geçseydi herkes alim olurdu(alıntı) değil mi? Benim gibi şeyler isteyen kim bilir kaç tane insan vardır? Peki ulaşabilen?